

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 6414206104
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6414206104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. Q. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. so sídlom Exekútorskeho úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 14593/14, o vymozenie pohľadávky vo výške 537,81 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajskeho súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2015, č. k. 43CoE/281/2015-60, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinnej z a m i e t a.
- II. Oprávnená m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo dňa 05.02.2015, č. k. 18Er/345/2014-32, námietkam povinnej proti exekúcii, vyhovel. V odôvodnení uviedol, že exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 03818/13 zo dňa 19.07.2013. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola zmluva o úvere č. 600200331, ktorú oprávnená a povinná uzavreli dňa 28.06.2011 a blankozmenka vystavená dňa 28.06.2011, ktorou si strany zabezpečili svoj záväzkovoprávny vzťah. V ten istý deň, ako bola medzi stranami uzatvorená zmluva o úvere, oprávnená s povinnou uzatvorili aj rozhodcovskú zmluvu.

2. Súd prevej inštancie vychádzal zo záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi oprávnenou ako veriteľkou a povinnou ako dlžníčkou, je spotrebiteľskou zmluvou, čo vyplýva z povahy zmluvných strán, predmetu podnikateľskej činnosti oprávnenej a v konečnom dôsledku aj z obsahu zmluvy. Z uvedených dôvodov na daný právny vzťah aplikoval § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere upravujúcej spotrebiteľské zmluvy.

3. Okresný súd konštatoval, že rozhodcovská doložka je koncipovaná tak, že dáva oprávnenú na výber, kde podá žalobu s tým, že podanie žaloby na všeobecnom súde sa považuje za rozvázováciu podmienku ku vzťahu k rozhodcovskej doložke. Napriek tomu, že takto koncipovaná rozhodcovská doložka dáva oprávnenú možnosť výberu, okresný súd bol toho názoru, že aj takto koncipovaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa názoru súdu prvej inštancie, požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach strán spotrebiteľskej zmluvy, nie je spôsobilé zaručiť dojednanie obsiahnuté v rozhodcovskej doložke. A to tak, že strana si môže vybrať ako prejednanie a rozhodnutie sporu rozhodcom, tak i všeobecným súdom. Vo svetle neprijateľnej zmluvnej podmienky, sa podľa okresného súdu javí už riziko, že spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu (medzi viacerými, v tomto prípade inak len dvoma, resp. tromi do úvahy prichádzajúcimi spôsobmi riešenia sporu) vykonaného zmluvným partnerom spotrebiteľa a už takáto možnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4. Rozhodcovská zmluva je podľa prvoinštančného súdu neprijateľná aj z toho dôvodu, že bola koncipovaná tým spôsobom, že nebola medzi spotrebiteľom a dodávateľom osobitne (individuálne) dojednaná. Sice rozhodcovská zmluva bola samostatne podpísaná s tým však, že bola vytlačená na formulári a povinná nemala možnosť ovplyvniť jej obsah.

5. Keďže rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si rozhodcovský súd založil svoju príslušnosť, a ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, je podľa okresného súdu neprijateľnou a absolútne neplatnou, aj výkon práv a povinností z takejto zmluvy odporuje zákonu a dobrým mravom. Exekučný titul vydaný na základe takejto rozhodcovskej zmluvy, preto podľa okresného súdu nemá legitimitu a je materiálne nevykonateľný, z ktorých dôvodov exekučný súd námietkam povinnej proti exekúcii vyhovel.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie oprávnenej, napadnutým rozhodnutím uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že námietky povinnej proti exekúcii zamietol. V odôvodnení uviedol, že súd môže v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, nielen pri rozhodovaní o udelení poverenia exekútorovi, a to na návrh strany alebo aj bez návrhu. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah.

7. Podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené a obvykle zaradené do textu Všeobecných obchodných podmienok. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté zvlášť, na samostatnej listine, a teda s každým spotrebiteľom prejednané individuálne. Čo v tejto veci vyplýva z poslednej časti textu rozhodcovskej zmluvy, pretože povinná potvrdila podpisom, že bola s účelom rozhodcovskej zmluvy oboznámená a že súhlasí s tým, čo je v rozhodcovskej zmluve dohodnuté. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach, sa podľa odvolacieho súdu nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

8. Krajský súd zdôraznil, že v prejednávanej veci rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávnenou a povinnou dňa 28.06.2011. Zo samostatne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou zmluvy o úvere je zrejmé, že medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t. j. zmluva o úvere bola oprávnenou vopred pripravená na predtlačnom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, podľa odvolacieho súdu ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy. Takto uzavretá rozhodcovská zmluva preto podľa krajského súdu nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom práve z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré

dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi, rovnako ako veriteľovi, právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd.

9. Preto odvolací súd považoval rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul, za individuálne dohodnutú, z ktorého dôvodu na ňu nie je možné aplikovať ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd na základe uvedeného, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že námietky povinnej proti exekúcii, zamietol.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

11. Dovolateľka uviedla, že nepovažuje rozhodcovskú doložku za alternatívnu, ale práve naopak za výhradnú, ktorá predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku tvoriacu súčasť spotrebiteľského vzťahu. Rozhodcovská doložka ďalej nespĺňa predpoklady individuálne dohodnutej zmluvnej podmienky, preto je podľa dovolateľky neplatná. Preto nemal rozhodcovský súd danú právomoc na vydanie rozhodcovského rozsudku, tak ako to správne uviedol okresný súd. Povinná zdôraznila, že text zmluvy o úvere bol predformulovaný oprávnenou, a len ona mala možnosť rozhodnúť, aký rozhodcovský súd do zmluvy uvedie. Takýmto konaním oprávnená využila svoje silnejšie postavenie pri uzatváraní formulárovej zmluvy so spotrebiteľom, pričom uzatretím rozhodcovskej zmluvy dosiahla svoj cieľ, a to možnosť autonómne rozhodnúť, komu predloží prípadný spor na rozhodnutie. Dovolateľka dodala, že konanie pred rozhodcovským súdom je spojené s vyššími poplatkami, od ktorých nie je spotrebiteľ oslobodený, pričom chýba pri konaní zásada ústnosti.

12. Povinná ďalej poukázala na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré vychádzalo z predpokladu, že spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť znenie úverovej zmluvy, ale mohol ovplyvniť rozhodcovskú zmluvu. S týmto konštatovaním povinná nesúhlasí, nakoľko obe zmluvy vykazujú formulárový charakter s tým, že dodávateľ si nespĺnil svoju informačnú povinnosť voči spotrebiteľovi, keď mu v dostatočnom predstihu neodoslal formulár o podstatných parametroch zmluvy o úvere. Povinná je toho názoru, že pre individuálnosť dojednania nepostačuje formálne uzavretie zmluvy na osobitnom liste papiera. Dovolateľka napokon nesúhlasí ani s argumentáciou odvolacieho súdu, že s uzatretím rozhodcovskej zmluvy súhlasila a bola pred jej uzatretím osobitne poučená. Preto mal krajský súd bez akýchkoľvek dôkazov a odkazu na ne svojvoľne rozhodnúť a nesprávne právne vec posúdiť ako platne individuálne dojednanú.

13. V dovolaní povinná poukázala na iné rozhodnutia v obdobných konaniach, kedy za rovnakých skutkových okolností, bola vec právne posúdená odlišne. Povinná preto uviedla, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právna istota, ktorá subsumuje aj to, že súdy v identických prípadoch budú rozhodovať rovnako. K tomuto povinná dodala, že exekučné konanie sa vedie na úroky a poplatok za poskytnutie úveru. Ročný úrok tvorí výšku vyše 30 % ročne, je teda v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, ide teda o dojednanie absolútne neplatné. Takýto výkon exekučného titulu je v rozpore s verejným poriadkom, čo je dôvodom na zastavenie exekúcie.

14. Preto dovolateľka navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že potvrdí rozhodnutie súdu prvej inštancie a povinnej prizná nárok na trovy dovolacieho konania.

15. Oprávnená vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že s povinnou uzavrela nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mala povinná možnosť riešiť spory buď pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom. Povinná sa preto nevzdala práva na súdnu ochranu poskytnutú všeobecnými súdmi a rozhodcovská doložka v sebe obsahuje alternatívu. Podľa názoru oprávnenej má rozhodcovská zmluva všetky zákonné náležitosti a je platná, resp. nie je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka.

16. V závere vyjadrenia oprávnená dodala, že uzavretie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzatretím

rozhodcovskej zmluvy. Navyše rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí, byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Ide teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, z ktorého dôvodu navrhuje oprávnená dovolanie povinnej zamietnuť.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinná zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné zamietnuť.

18. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1, 2 a § 239 O. s. p.

19. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie po 01. 01. 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 01. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

20. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

21. Povinná napadla dovolaním uznesenie. Uznesenia súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 O. s. p.

22. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

23. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

24. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

25. Odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, čím podľa § 239 O. s. p. je v tejto veci daná prípustnosť dovolania.

26. Dovolateľka namietala, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

27. Za inú vadu konania sa spravidla považuje najmä porušenie ustanovení o dokazovaní, a to tým, že súd vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci aj napriek tomu, že boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy, porušenie ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, nevykonanie dôkazu navrhnutého účastníkom na preukázanie rozhodujúcich skutočností, hoci súd následne dospel k záveru, že účastník neunesol dôkazné bremeno, nesprávne rozloženie dôkazného bremena medzi účastníkov konania, nespĺnenie poučovacej povinnosti, zohľadnenie skutočností, ktorá z dokazovania nevyplývala, opomenutie rozhodnej skutočnosti, ktorá vyšla v konaní najavo a logický rozpor v hodnotení dôkazov (nemožno pritom vylúčiť, že v závislosti od konkrétnych okolností môže vyššie uvedený nesprávny procesný postup súdu nadobudnúť intenzitu vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom; dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že dovolanie podľa § 237 ods. 1 O. s. p. nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu - § 237 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom odo dňa 01. januára 2015).

28. O vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. ide tiež vtedy, keď nastane odklon odvolacieho súdu od skutkových záverov súdu prvej inštancie bez zopakovania dôkazov alebo doplnenia dokazovania. Zo spisu nevyplýva, že v konaní na odvolacom súde došlo k vade uvedenej povahy, keďže odvolací súd vychádzal z rovnakých skutkových a právnych skutočností, avšak rozhodol v neprospech povinnej, na rozdiel od súdu prvej inštancie. Takýto postup odvolacieho súdu nemožno považovať za vadu konania, ktorá by mala za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia.

29. Za inú vadu konania pred odvolacím súdom, považuje dovolateľka porušenie princípu právnej istoty, ku ktorému porušeniu malo dôjsť vydaním odlišného, t. j. neočakávaného a prekvapivého rozhodnutia. Povinná toto porušenie videla v tom, že odvolací súd dospel napadnutým rozhodnutím k odlišnému právnomu posúdeniu veci, ako ostatné konajúce sudy, ktoré vydali za rovnakých skutkových okolností rozhodnutia s opačným právnym záverom. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľky uvádza, že predpokladom pre vydanie prekvapivého rozhodnutia je postup, pri ktorom odvolací súd použije na spor ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní nebolo použité a je pre rozhodnutie v spore určujúce.

30. Dovolací súd preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatuje, že odvolací súd v rámci preskúmania správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, nedospel k záveru, že by sa na spor vzťahovalo ustanovenie právneho predpisu, ktoré dovtedy pri rozhodovaní súdom prvej inštancie nebolo použité. Odvolací súd použil tie isté ustanovenia a toho istého právneho predpisu, ako súd prvej inštancie, čo nepochybne vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Spor však posúdil tak, že dospel k opačného právnomu záveru, kedy krajský súd považoval rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. Odvolací súd týmto nezaložil svoje rozhodnutie na iných právnych dôvodoch než súd prvej inštancie, vychádzajúc z ustanovení právneho predpisu, ktoré neboli v spore dovtedy použité. Nešlo preto o vydanie tzv. prekvapivého, nepredvídateľného rozhodnutia tým, že sa povinná nemala možnosť vyjadriť k niektorej aplikácii dovtedy nepoužitého právneho predpisu na zistený skutkový stav. Odvolací súd vydaním napadnutého rozhodnutia s odlišným právnym záverom, ako je tomu v obdobných prípadoch, sa nedopustil nesprávneho procesného postupu a nezneškodnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, čím by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd zároveň dodáva, že odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vzal tie skutočnosti, ktoré tvrdila povinná v podaných námietkach. V danom spore preto nejde o prípad, kedy by bolo vydané nepredvídateľné a prekvapivé rozhodnutie tak, ako to mylne uvádza dovolateľka.

31. Dovolateľka ako dovolací dôvod uplatnila aj § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

32. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako

mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

33. Krajský súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, pretože odvolací súd dospel k právnomu záveru, že neboli splnené podmienky na vyhoviecie námietkam povinnej. Dovolateľka má za to, že oprávnená využila svoje postavenie a rozhodcovskú zmluvu vopred pripravila, túto jej (ako povinnej) predložila len na podpis a navyše tak učinila v deň podpisu zmluvy o úvere. Dovolací súd zo spisu zisťuje, že v danom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi oprávnenou a povinnou na samostatnom liste, ktorý obe zmluvné strany slobodne podpísali. Napriek tomu, že oprávnená rozhodcovskú zmluvu vopred pripravila, povinná mala možnosť túto odmietnuť, pričom takýto prejav vôle by nemal vplyv na uzatvorenie zmluvy o úvere. Povinná bola taktiež riadne poučená o význame a dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (čl. 3), a teda je zrejmé, že mala dostatočnú vedomosť o podstate rozhodcovského konania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v súčasnej dobe je úplne bežné aj pri uzatváraní iných kontraktov, že jedna zmluvná strana pripraví zmluvu, napríklad použitím výpočtovej techniky, ktorú následne druhá zmluvná strana buď akceptuje alebo neakceptuje. Je pritom vysoko pravdepodobné, že pokiaľ by strana, ktorá zmluvu nepripravila, mala určité výhrady voči „predtlačenej“, pripravenej zmluve, druhá strana by mohla túto zmluvu modifikovať. Na základe týchto skutočností možno skonštatovať, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu, možno považovať za individuálne dojednanú, v dôsledku čoho nie je možné na ňu aplikovať ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve spôsobujúcich jej absolútnu neplatnosť.

34. Dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu a preskúmaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu zistil, že toto spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí, tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery pritom dostatočne ozrejmil. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že posúdenie veci odvolacím súdom je vecne správne.

36. Z uvedeného vyplýva, že dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nie sú dané a keďže nebolo zistené, že by konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinnej zamietol, pretože nie je dôvodné (§ 448 C. s. p.).

37. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnej, ktorá úspech nemala (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Dovolací súd na záver zdôrazňuje, že je dovolacími dôvodmi viazaný, z ktorého dôvodu neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov osobitné postavenie, a to s dôrazom na záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Dôsledkom tejto mimoriadnej povahy dovolania, je skutočnosť, že preskúmvacia činnosť dovolacieho súdu je obmedzená skutkovým stavom veci, kedy sa výsledky dokazovania nemôžu pred dovolacím súdom meniť. Podkladmi pre rozhodnutie dovolacieho súdu môžu byť iba dôkazy a skutočnosti stranami vykonané v konaní pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom, a to v takej podobe, ako sú zaznamenané v súdnom spise a v odôvodnení rozhodnutia. Pred dovolacím súdom je dokazovanie neprípustné, pričom dovolací súd dokazovanie nevykonáva. Preto sa dovolací súd nemohol zaoberať ostatnou námietkou povinnej, ktorou namietla výšku ročného úroku.

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.